

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vanitas Vanitatum Consideratione Seria Evanescens

Bellegambe, François

Insulis, 1681

Orationes præmittendæ aut interferendæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51072)

ORATIONES

*Premittendæ aut interserendæ considera-
tionibus.*

DEUS patrum meorum, & Domi-
ne misericordiæ, qui fecisti om-
nia verbo tuo, & sapientiâ tuâ con-
stituisti hominem, ut dominaretur
creaturæ, quæ à te facta est: da mi-
hi sedium tuarum, assistricem sapien-
tiam, & noli me reprobare à servis
tuis: quoniam servus tuus sum ego,
& filius ancillæ tuæ, homo infirmus,
& exigui temporis, & minor ad
intellectum judicij & legum. Mitte
illam de cœlis sanctis tuis, & à sede
magnitudinis tuæ, ut mecum sit, &
mecum laboret, ut sciam quid ac-
ceptum sit apud te. (a)

Mentes nostras, quæsumus Domi-
ne, Paraclitus, qui à te procedit, il-
luminet: & inducat in omnem, si-
cut tuus promisit Filius, veritatem. (b)

(a) Sap. 9. (b) Fer. 4. Pentecost.

Deus, qui fidelium mentes unius efficis voluntatis: da populis tuis id amare quod præcipis, id desiderare quod promittis: ut inter mundanas varietates, ibi nostra fixa sint corda, ubi vera sunt gaudia. (c)

Protector in te sperantium Deus, sine quo nihil est validum, nihil sanctum: multiplica super nos misericordiam tuam: ut te rectore, te duce, sic transeamus per bona temporalia, ut non amittamus æterna. (d)

Largire nobis, quæsumus Domine, semper spiritum cogitandi quæ recta sunt, propitius & agendi: ut qui sine te esse non possumus, secundum te vivere valeamus. (e)

Multum, Domine, de tua bonitate præsumo, quoniam tu ipse doces petere, quærere, & pulsare. Et idè tuâ oratione admonitus, peto, quæro, & pulso. Et tu Domine qui jubes petere, fac accipere: consulis quærere, da & invenire: doces pulsare, aperi pulsanti; & confirma me infirmum, restaura me perditum, suscita

(c) Dom. 4. post Pascha. (d) Dom. 3. post Pentec. (e) Dom, 8. post Pentec.

me mortuum; & omnes sensus meos, cogitatus, & actus dirigere & gubernare digneris in beneplacito tuo, ut de cætero tibi serviam, tibi que me tradam. (f)

Aperi mihi, ô Clavis David: qui aperis, & nemo claudit illi, cui tu aperis: claudis, & nemo aperit illi, cui tu claudis: aperi mihi ostium luminis tui, ut ingrediar, & videam, & cognoscam, lumen oculorum meorum, per quod video, sine quo orbor. (g)

Ægrotus sum, ad medicum clamo: cæcus sum, ad lucem propero: mortuus sum, ad vitam suspiro. Tu es medicus, tu lux, tu vita, JESU Nazarene. Miserere mei Fili David, miserere mei fons misericordiæ. Audi quid ad te clamat infirmus: lux quæ transis, exspecta cæcum, præbe ei manum, ut ad te veniat, & in lumine tuo videat lumen. Vita vivens revoca mortuum. (h)

Erravi, & recordatus sum tui. Audivi vocem tuam post me ut redirem,

(f) *Augustin. meditat. c. 39.* (g) *Soliloq. c. 7.*

(h) *Ibid. s. 2.*

& vix audivi propter tumultus peccatorum. Et nunc ecce redeo æstuans & anhelans ad fontem vivum. Nemo me prohibeat: hunc bibam, & tunc vivam. (i)

Cognoscam te cognitor meus, cognoscam te sicut & à te cognitus sum. Virtus animæ meæ intra in eam, & coapta tibi, ut habeas & possideas sine macula & ruga. Hæc est spes mea; ideò loquor, & in ea spe gaudeo, quando sanum gaudeo. Cætera verò vitæ hujus tantò minùs flenda, quantò magis fletur in eis; & tantò magis flenda, quantò minùs fletur in eis. Ecce enim veritatem dilexisti, quoniam qui facit eam, venit ad lucem. (k)

Fac mecum, Domine JESU, tuam misericordiam, ut te amem dulciter, prudenter, fortiter. Dulciter, ne amaritudine cavertar: prudenter, ne decipiar: fortiter, ne opprimar, aut ab amore tuo ullo modo sive mundi gloriâ, sive carnis illecebrâ, aut voluptatibus abducatur. (l)

(i) L. 12. conf. c. 10. (k) L. 10. conf. c. 12.

(l) Idiota contempl. de amore div. c. 26.

Loquere tu Domine Deus meus æterna Veritas, ne fortè moriar, & sine fructu efficiar, si fuero tantùm foris admonitus, & intus non accensus: ne sit mihi ad iudicium verbum auditum & non factum; cognitum, nec amatum; creditum, & non servatum. Loquere igitur Domine, quia audit servus tuus: (1. Reg. 3.) verba enim vitæ æternæ habes (Ioan. 6.) (m)

Clarifica me, bone JESU, claritate interni luminis: & educ de habitaculo cordis mei tenebras universas. Emitte lucem tuam, & veritatem, ut luceant super terram, quia terra sum inanis & vacua, donec illumines eam. Eleva mentem meam pressam mole peccatorum, & ad cœlestia totum desiderium meum suspende: ut gustatâ suavitate supernæ felicitatis, pigeat de terrenis cogitare. Rape me, & eripe ab omni creaturarum indurabili consolatione: quia nulla res creata appetitum meum valet plenè quietare & consolari. Iunge me tibi inseparabili dilectionis vinculo: quoniam tu solus sufficis amanti,

(m) *Tho. à Kemp, de imit. l. 3. c. 24*

& absque te frivola sunt universa. (n)

O Deus meus, dulcedo ineffabilis, verte mihi in amaritudinem omnem consolationem carnalem, ab æternorum amore me abstrahentem, & ad se, intuitu cujusdam boni delectabilis præsentis, malè allicientem. Non me vincant, Deus meus, non me vincant caro & sanguis: non me decipiat mundus, & brevis gloria ejus: non me supplantet diabolus, & astutia illius. Da mihi pro omnibus mundi consolationibus, suavissimam Spiritus tui unctionem: & pro omni carnali amore, tui nominis infunde amorem. (o)

Confirma me Deus, per gratiam sancti Spiritus: da virtutem corroborari in interiori homine, & cor meum ab omni inutili sollicitudine & angore evacuare, nec varijs desiderijs trahi cujuscumque rei vilis aut pretiosæ: sed omnia inspicere sicut transeuntia, & me pariter cum illis transiturum: quia nihil permanens sub sole, ubi omnia vanitas, & afflictio spiritus. O quam sapiens, qui ita considerat! (p)

Da
(n) Ibid. c. 23. (o) Ib. c. 26. (p) Ib. c. 27.

ORATIONES. 25

Da mihi Domine, cœlestem sapien-
tiam, ut discam te super omnia quæ-
rere, & invenire, super omnia sape-
re, & diligere: & cetera, secundum
ordinem sapientiæ tuæ, prout sunt,
intelligere. (q)

Fac me, Deus meus, oblivisci om-
nium mundanorum; da citò abjicere
& contemnere phantasmata vitiorum.
Succurre mihi æterna Veritas, ut nul-
la me moveat vanitas. Adveni cœlestis
suavitas, & fugiat à facie tuâ omnis
iniquitas. Beatus ille homo, qui pro-
pter te, Domine, omnibus creaturis
licentiam tribuit; qui naturæ vim fa-
cit, & concupiscentias carnis fervore
spiritus crucifigit. (r)

Domine JESU, quia arcta est via
tua, & mundo despecta; da mihi te,
cum mundi despectu, imitari. Non
enim major est servus Domino suo,
nec discipulus supra magistrum. (Ioan.
13. & Matth. 10.) (s)

Largire mihi, Pater indulgentissi-
me, largire semper sanctæ quietis at-
que vacationis secretum. Non per-
mittas me turbulento maligni hujus

B

(q) eod. cap. (r) ib. c. 48, [s] ib. c. 56.

ſæculi ſtrepitu vexari , neque impro-
bis rerum externarum occupationibus
distrahi : ſed expedi ſpiritum meum
ab omnibus impedimentis , ut tibi liberè
ſerviam. (t)

Scio Deus meus quòd probes corda,
& ſimplicitatem diligas , unde & ego
in ſimplicitate cordis mei lætus obtuli
(offero) univerſa. Domine Deus cul-
todi in æternum hanc voluntatem , &
ſemper in venerationem tui mens iſta
permaneat. (u)

*His alijsque hujus generis orationibus addi
poſſunt preces ad Dominam noſtram,
Sapientia incarnata Matrem , ad tutela-
rem Angelum , aliumve è Superis ,
ut perſpectâ & damnatâ mundi pravi-
tate , à rebus mundanis ac vanis nos
recipiamus. (x)*

(t) *Lad. Bloſius ad finem Canon. vite ſpirit.*

(u) 1. Paralip. c. 29. (x) S. Ignat. I. hedom.
3. exercit. ſpirit. colloq. 1.

